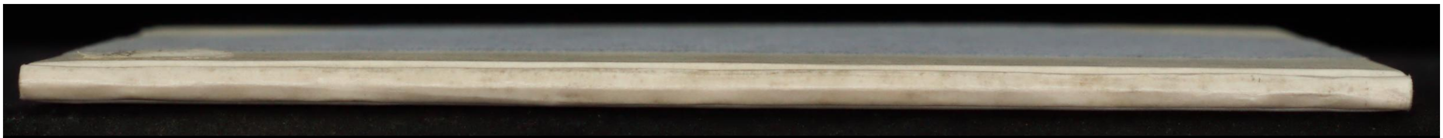
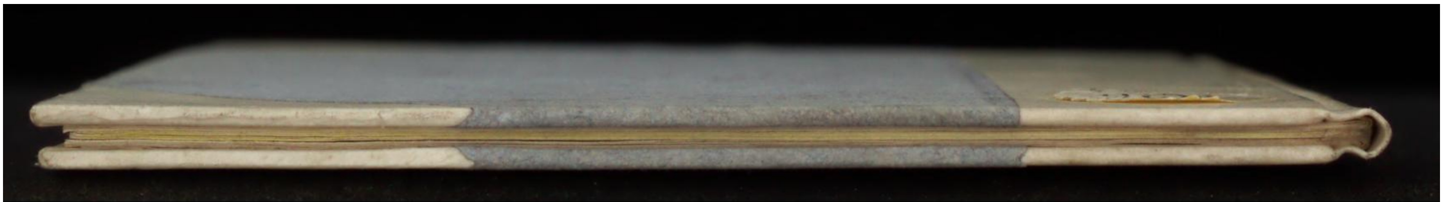
226
E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

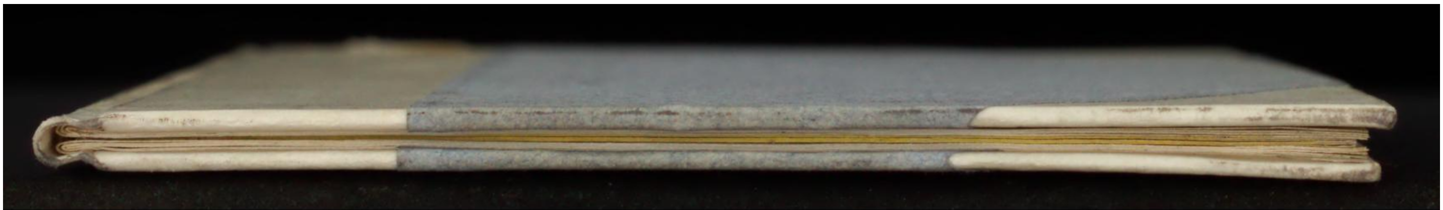

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

~~N.K. I: 47~~
226 E 54
NKr. 1403

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Luciani inter Charonem et Mercuriū dialogus.

Koninklijke Bibliotheek te's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

¶ Luciani dialogus qui inſcribitur maior Charon latinꝰ
per phenicium denuo factus ad reuerendū prēm dn̄m Joan/
nem Cardinalem morinenſem Incipit feliciter.

¶ Prologus.

Eraphius vrbinas vir vtriuſqꝫ iuris interpres
noſtri temporis primarius reuerendiſſime pater
gentilium libros de optimarum artium ſtudijs.
cum datur ocium frequentius legere ſolet: is nu/
per cum Luciani philoſophi apud grecos ſuo tempore clariſ
ſimi quēdam legeret dialogum qui inſcribitur Charon latinꝰ
neſcio quo interprete iamdiu factuꝫ me pro mutua inter nos
conſuetudine rogauit vt illum ſui gratia emendarem corrige
remqꝫ. Quoniā extarent qꝫ multa in eo mendoſa ꝙ ad ſenten
tias explicandas vt in plurimum eſſet opus ſibylla interpre/
te Ego vero illi viro in primis doctiſſimo mihiqꝫ amiciſſimo
morem gerere cupiens dialogum illum cepi prius grecuꝫ de
inde pariter ꝛ latinū quē vt vidi minime ſum miratus ſi paꝝ
aut nihil latine intelligi poterat. quoniā nō conuerſus. ſed ma
iori ex parte cōfuſus ac ꝑuerſus erat. Grece em̄ cū diſtincte at
qꝫ dilucide loquatur apud nos diſtorte ꝛ conturbate per om/
nia fere procedit Itaqꝫ his immenſis erroribus permotus e/
um denno e greco in latinum traduxi verbis latinis ita inſtru
ctum vt cum iucunditate legi. ꝛ ſine difficultate poſſit intelli/
gi. Cum vero hunc ipſum conſcriberem non de nihilo tua do
minatio mihi occurrit quā nō me fugit litteratorum virorum
eſſe amantiſſimā vt qui ad bonos mores ꝛ humane vite inſti/
tuta ſpectant eos ſermones ſumma cum auiditate ꝛ legere et
audire ſolere. Hunc igitur dialogum quē tuo dedicaui obſe/
quio vt qua me ſoles ea cum benignitate ſuſcipias rogo Quē
quidem cum legeris nimirum ꝛ proculdubio letaberis Sed
opus eſt attentione quoniam Mercurius iam loquitur cuꝫ
Charone.

quoniam Mercurius iam loquor

¶ Dialogi argumentum.

¶ Demon ille nomine Charon qui vt poetę aiunt mortuoruꝫ animas ꝑ acherontē flumē trāſſert ad inferos. cupiēs res hoīꝫ actuſqꝫ cognoſcere exorata a plutone vnius diei venia. viuentium regionem aſcendit. atqꝫ in primis cū vidiſſet quēdaꝫ ab amico vocatum ad cęnā. ſeqꝫ iturum illi pollicituꝫ repentino imbricis ictu humi mortuum cecidiſſe, vehementer arriſit. ei ridenti Mercurius iouis iuſſu ex negocio miſſus obuiat. ſuiqꝫ riſus cauſam rogat. ſic inquiens.

¶ Incipit dialogus cuius interlocutores primi ſunt Mercurius & Charon.

Mercurius

Quid rides o charon & quid apud ſuperos relicta cymba veniſti: ꝗ nō ſis ſolitus ītueri lucē. Charon. Ego quidem o mercuri iaꝫ optaui res hoīm actuſqꝫ videre ꝗ cum e vita decedūt tanto cuꝫ dolore merent. Nam ſine lachrymis ac mœrore apud nos nauigat nemo. Itaqꝫ a plutone exorata venia vnius dūtaxat diei. ceu theſalus ille adoleſcēs omiſſo paululū officio remigandi hanc lucē aſcēdi. Qua in re hūc tuū occurſum duco mihi commodiſſimū. Nā cū res humanas ꝓbe teneas. eas mihi vt oſtēdas velim. Mercuri⁹ Nō eſt mihi imꝑſentiaꝝ ociū. iuſſa eīn iouis ad obeūda negocia pergo. ꝗ cū ſit acutus ad iraꝫ vereor ne ſi tard⁹ fuero me adijciat familię veſtrę a cęloꝝ culmīe deijciēs. Et ego inſtar vulcani pede altero claudicās vobis exhibeā riſum pocula in īferis ꝓpinādo. Cha. Nō potes o mercuri hac cautela iure tuū mihi denegare obſequiū. cuꝫ cōnauta ſis mihi apud īferos. Atqꝫ meminiſſe debes. ꝙ nec ſentinā exhaurire nec remū trahere te iubeo ꝗꝗ ſis humeros lat⁹ & valeas lacertis. ſꝫ trāſtra ſupſedēs. & qnqꝫ recubās diſtent⁹ cū mortuorū quouis tota nauigatōe cōfabuleris. Et ego ſenex & ſolus vt plurimū duco byremē. Itaqꝫ te amice rogo vt nō deſis huic improbo deſiderio meo. Quod ſi me deſeris a cęcis differā nihil. nā ceu illi errant ac labūtur in tenebris. ſic ego lippis oculis lumen aſpicio. Uerum ſi mihi morem geres nec diem nec operam perdidiſſe cognoſces. Mercurius. Res iſta ſine plagis et pugnis. et ſine magno meo malo ꝙ fieri poſſit non

video Tu puncto temporis ea putas poſſe videri quę intueri
longiori opus ē die Nec id ꝑconis voce facere mihi licȝ iniuſ
ſu iouis Tu ꝓterea ſi hic īter mortales morā trahēs nō trāſue
ctabis in tꝑe mortuos plutonis regno dederis pauperiē. Ea
cus quoqȝ egre feret ſi intelligat ſibi fraudari portoriū. in his
tn̄ difficultatibꝫ maiori meo cū ꝑiculo gerā tibi morē. verū q̄d
ſit opꝰ facto iā aīm ꝓtamꝰ Charon. Hec tuopte ꝑſpice ingeīo
o mercuri Nā q̄ ſunt ſupra terrā cū ſim ꝑegrinꝰ eoꝝ nihil no-
ui. Mercu. Excelſiori quodā loco nobis ē opꝰ o Charon. vn̄
oīa ꝑſpici poſſint Et ſi q̄res aſcēdere celū nullus eēt nobis la
bor Nā ex eo loco q̄ſi e quadā ſpecula intueri liceret. verū tibi
qui inter manes ꝑpetuo ꝟſaris cū iouis regna ingredi fas nō
ſit res ipſa admonet vt aliquē eminentiorē locū cōſideremus.
Charon Quę ſolitꝰ ſum dicere vobis o mercuri cū nauigamꝰ
ea te meminiſſe decet Nā qn̄ vis ventoꝝ vela vehemēter īpetit.
intumeſcitqȝ fluctibꝫ vnda. voſqȝ nauigatōnis imꝑiti iubetis
nūc vela laxari. nūc cōtrahi. aut ea ꝑmittere vētis. ego in pup
pi ſedens ac clauū tenēs nō neſcius eoꝝ quę factu opus ſunt
vobis ſilentiū indico Eodē modo tu mercuri ceu gubernator
in huiōi re ea facies q̄ potiora putes. ego ꝟo vt lex extat apud
laphitas tacitus ſedēs his q̄ iuſſeris parebo. Mercuri. dicis
q̄d vellē: iā tibi indico ſilentiū. inuenio certe ſpeculam huic rei
idoneā. Nā caucaſus mons vel illo celſior ꝑnaſus. aut vtroqȝ
eminētior olimpus erit ꝯmodior Nō de nihilo cū aſpicio me
mini olimpū. ſed oꝑa tua mihi ē opus Charon. Iube. Nam
quoad valeo tibi oꝑam p̄ſtabo. Mer. Extat apud homeꝝ po
etā inter grecos clariſſimū qꝛ duo eoli filij cū adhuc pueri eēnt
oſſam a radicibꝫ euellētes olimpo ſuꝑimpoſuerūt. deīn pelyō
ſuꝑ oſſam rati ꝑ hūc modū poſſe aſcēdere celū. ſed qꝛ vt iouis
hoſtes dederūt merito pęnas Nos ꝟo cū nihil aduerſus deos
agamꝰ q̄d obſtat ne mōtes mōtibꝫ ſuꝑīponamꝰ: vt de ſubli-
miori quodā loco cūcta ītueri poſſimꝰ Cha. poterimus ne o
mercuri nos duo pelyō eleuare ⁊ oſſam Mer. Quidni o cha-
ron An cēſes nos q̄ inter diuos nūeramur illis adoleſcētibus
eſſe ībecilliores. Cha. Minime At nō videt̄ credibile. qꝛ res tā-
ta ꝑ nos duos poſſit fieri Mer. Tardꝰ es igenio charō. ⁊ poe-
taꝝ minime peritꝰ, nā homerꝰ vt ſupra dixi poeta in p̄mis clarꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

duobꝫ verſibꝫ aſcẽſum nobis fecit in cęlũ Adeo facile montes
montibꝫ ſupimponit. Quod ſi hoc miraris. quid diceres ſi athlan
ta cognoſceres. quẽ hũeris cęlũ ſuſtinuiſſe cũcti fere decantãt
poetę: is vt aliqñ ab eo qͤſcerat labore aſſerũt herculẽ iouis ꝛ
alcmene filiũ illi tãtę moli ſuppoſuiſſe caput. Cha. Iſta etiam
audiui. ſꝫ ne ꝟa ſint tu Mer. ac poetę norint Nos nr̃m negoci
um ꝓſeq̃mur Mer. Veriſſima ſunt o charõ Nec ſapiẽtiſſiõs
hoĩes iſta finxiſſe putes. Verꝫ vt ais priꝰ ſubmoueamꝰ. velu
ti homerꝰ ipſe architectꝰ optimꝰ nos ſuo carmine monet Aye
ſurſum iã lacertis robuſtioribꝫ O cernis ꝙꝫ facile cõfecimꝰ fa-
bricã Aſcendã igiť vt videã an h̃ ſit ſatis. vľ aliũ opꝫ montẽ im
poni Humiľ nimiũ rei nr̃ẽ hęc eminẽtia ẽ. Nã ab ortu ſoľ vix
ionia lidiaqꝫ videnť ob occaſu italia ſolũ ac ſicilia. ab aqͥlone
hyſter ꝛ ab auſtro creta Nec iſta liqͥdo apparet Quare oeta no
bis ẽ etiã mouẽdꝰ. ꝛ ſup oẽs ꝑnaſum ipm poni opꝫ. Cha. ita
faciamꝰ. ſꝫ vide ne ſupra modũ opꝰ extollẽtes ſiľ cũ illo humi
ruamꝰ ꝛ acerbũ in huiõi fabrica cõfractis ceruicibꝫ piculũ fa
ciamꝰ Mer. Bono ſis aĩo in tuto cũcta cõſiſtãt oetã nũc ſup-
imponamꝰ olympo. en rurſus aſcẽdo. exaĩmis ſuꝫ. cũcta vndi
qꝫ apparẽt Cha. da dextraꝫ. O tantã molẽ me iubes aſcẽdere!
Mer. An ignoras ꝙ nihil magnũ ſine piculo qͥs cõſeqͥ põt. te
ne dextrã. Caue ne ponas ĩ lubrico pedẽ O fcm̃ iã bñ aſcẽdiſti
At certe h̃ ꝑnaſus biceps ẽ Cõpręhẽdamꝰ vtrũqꝫ ꝟticẽ eiꝰ vt
queamꝰ cũcta ꝓſpicere. iã orbẽ terrę vides Cha. Video terrã
ſatis latã quã ingẽs qͦdã circũlabiť ſtagnũ. cerno montes et
flumĩa cocyto ꝛ phlegetõte maiora hoĩeſqꝫ puſillos ꝛ earꝫ do
mos q̃ſi qͥſdã nidulos Mer. vrbes illę qͥdẽ ſũt. q̃s tu nidulos
appellas Cha. Video o mercuri fruſtra nrõs fuiſſe conatꝰ. et
pernaſum cũ caſtalio ꝛ oetẽ parꝫ ꝓdeẽ Nã nõ veni vt mõtes ꝛ
fluia ꝓſpicerẽ. ſꝫ ĩtueri cupio hoĩm actꝰ ꝛ qͥbꝫ rebꝫ ĩnitanť ꝑci
pere quod tum ſcire licuit cũ mihi ridẽti obuiaſti. ꝛ mei riſus in
terrogaſti cãm quaꝫ ex nimio riſu tibi apire neqͥui Mer. Quę
nã fuit illa. cedo. Cha. Ego dicã tibi. Cũ qͥdã ab amico voca-
reť ad cęnã ſeqꝫ iturꝫ illi ꝓmiſiſſet. repẽte ictu imbricis q̃ neſcio
quõ ex tecto decidit exaĩmis humũ capite pulſauit. h̃ cũ aſpe
xi riſi vehemẽter. qꝛ quod ꝓmiſerat nõ p̃ſtitit. verꝫ aliã aggredia
mur viã: vt q̃ cupiã ea ꝑcipe ꝛ intueri valeã Mer. Maneſis.

Nã te ab huiõi cura leuabo ⁊ ꝗ̃ cupis ea luce clariꝰ intuearis
vi carminũ efficiã ꝙbꝫ iteꝝ ac ſepiꝰ ꝑfatis eripiã nub ẽ ꝗ̃ tibi o
culos caligat Cha. Pręfare carmẽ Mer. Iã deterſi caliginem
ab ocul' vt ait poeta ꝗ cũ cecꝰ eẽt ꝓbe nouit deos ⁊ hoĩes Cha.
Homeꝝ dicis is nimiꝝ cecꝰ fuit Quid cõtraxiſti frontẽ noui
eꝗdẽ illũ ĩpm quẽ tu dicis homeꝝ. Mer. Tu remo ⁊ nauiſꝑ
ĩcũbẽs noſti homeꝝ Cha. Noli artẽ nauigãdi mihi ĩprobra
re qđ te haut ꝗ̃ꝗ̃ꝫ decet Sꝫ qđ illũ ꝓbe noui hic ſcire vł maxĩe
potes. Nam ꝑ acherõta cũ illũ naui trãſueherẽ orta tẽpeſtate
eos ꝟſus canere cępit. ꝗbꝫ infauſtũ nauigantibꝫ iter deſcribit
Neptunꝰ nubes collegerat atꝗ̃ tridẽte Immiſſo miſcꝫ vaſto
cũ murmure pontũ. Et pelagꝰ totũ cõmouit ſedibꝫ imis. Et
cũ vnda vehemẽtiori turbie cõcita puppi repẽte irrueret illã-
ꝗ̃ pęne euertiſſet hęc ⁊ alia euomit carmĩa Sꝫ dicas mihi ve
lim ꝗs ille ꝗ tãta carne ſuffultꝰ forma ⁊ corꝑis magnitudĩe de
corꝰ ꝟtice cęteros ſuꝑeminet mortales Mer. ille eſt Milo cro
tonias cuiꝰ de laudibꝫ vniuerſa reboat gręcia. ꝗ̃ olympię per
ſtadiũ humeris ſuis ſuſtinuerit bouẽ. Cha. ꝗ̃to maiori pręco
nio dignꝰ es charõ ꝗ̃ Milo ꝗ paulopoſt charonis cymbę im
ponet. tuꝫ ſe ꝓſtratũ abiectũꝗ̃ videbit plorabitꝗ̃ memor pal
maꝝ ac laudũ ſuaꝝ nũc ꝗ taurũ in humeris in ſtadio ſuſtinet
nõ cẽſet ad nos aliꝗñ ſe eẽ ventuꝝ Mer. In tãto corꝑis robore
nõ cadit cogitatio mortis Cha. O mittamꝰ in ꝑñtia riſuꝫ quẽ
dũ nauigabimꝰ Milo nobis abũde ꝑſtabit. cũ nedũ tauꝝ ſed
calicẽ ſuſtinere neꝗbit At ꝗs ille alter forma ⁊ ſpẽ honeſtꝰ Nõ
quidẽ grecꝰ. ceu ex ipſo habitu apparet Mer. Cyrꝰ o charõ fi
liꝰ cãbiſis ꝗ a medis in ꝑſas trãſtulit impiũ ⁊ ꝗ deuictis aſſy-
rĳs babylonẽ redegit in ditõem ſuã. ⁊ nũc libiã tendit. Creſo
bellũ illaturꝰ vt eius regno potiat Cha. Ubi nũc creſus ille?
Mer. illic fige ĩtuitũ. vides ne arcẽ triplici muro cinctã Cha.
video Mer. Sardis illa ẽ regni caput. itẽ ille ẽ creſus qui au
reo recubãs ſtrato ꝟba facit cũ Solone atheniẽſi phõ. Cha.
Quid nã iter ſe cõfabulant? Mer. Audire ne cupis? Cha. ꝗd
ni Mer. audiamꝰ igit Creſus Attice hoſpes diuitias vidiſti
ac theſauros meos ⁊ ꝗ̃tuꝫ argẽti auriꝗ̃ defecati. ⁊ ꝗ̃ pl'es me
ſequunt opes Cedo ex cũctis mortalibꝫ noſcis quẽ in felicita-
te ꝑ me haberi exiſtimes? Cha. ꝗd rñdebit Solõ? Mer. nihil

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

humile nihilq̧ꝫ abiectū qḋ ipſe audiēdo ꝑcipies Solō. Quos
in vita noui eoꝝ duco eē fęlicissimos cleobin ⁊ bicleō ſacerdo
tis agricolę filios q̇ mrēm curru īpoſitā cū iumēto traderēt iu
go colla ſubeūda iunoīs phanū vſq̧ꝫ ꝑduxerūt Creſus B̄|ſibi
habebāt pacto ꝑores iſtas fęlicitatis ꝑtes. at cui attribuis ſe-
cūdas Solō. tęlo athenięſi q̇ q̇ ad vixit rcē ⁊ ꝓbe vixit. ⁊ ad po
ſtremū ꝓ patria mortē ſubire nō formidauit Cre. Igitᷣ nō vide
or tibi q̇q̇ pacto dici btūs? Solō. haud q̇dē Nā niſi ad finē q̇s
veiat vitę nō p̄t rcē dici meo iudicio btūs Quippe in morte re
ctū btitatis exiſtit argumētū. Cha. Perpulcre ſolō ac nrī me
mor q̇ an̄ ipam nauigatōem nō cenſet rectū de hoīs fęlicitate
poſſe dari iudiciū Verꝫ q̇s creſus delegit q̇ ſunt q̇d ve inſuꝑ
ſecū ferūt Mer. Aureos lateres apollini phitio creſus obla-
tū mittit oraculi grā quo nimirꝫ ꝑibit Nā ſupra modū aruſpi
ces ſeq̇tur ⁊ ariolos Cha. Eſt ne illḋ aurꝫ qḋ ſuo ſplēdore mor
tales vt audio faciūt tāti id nūc ꝓmū vidi Mer. Illud ē o cha
ron. ꝓ quo indeſinēter certatᷣ inter hoīes Cha. Equidē nō vi-
deo q̇d in ſe cōtineat boni niſi hoc ſolū ꝙ ferētibꝫ graue ſit onꝰ
Mer. Bella īſidię. furta. cędes. ꝑiuria. peculatꝰ ſacrilegia. na-
uigatōes ſeruitia ꝓ illo enixę fiūt Cha. Illud habere vl̄ nō. pa
rū ꝓfecto refert Nā cū ad nos deſcēdūt p̄ter obulū quē ꝓ por
torio a ſingulis colligo ꝑuſq̧ꝫ nauim ingrediantᷣ afferūt nihil.
Mer. Pro illo ſane eo inſaniūt qḋ e terrę viſceribꝫ ceu plūbū
effodiūt Cha. Extremā quandā de mortalibꝫ narras inſaniā
qui ꝓ re tā graui pallidaq̧ꝫ tot labores ⁊ ꝑicula ſubeūt Mer.
Solon ille nec aurꝫ q̄rit ⁊ q̇ q̄rūt aſꝑnatᷣ Cha. Et ille ſolꝰ cer-
te ſapit qḋ paulo poſt ex ipo creſo patebit qui auro fidēs auri
grā ꝑibit Nā ſil̄ cū regno in manū cyri viuꝰ ꝑueiet q̄ victoria
cyrꝰ elatꝰ q̧ꝫ ꝓmū ⁊ hūanę fragilitatis dabit exēplū. qꝛ ꝑ inſidi
as ab hoſtibꝫ capietᷣ eiuſq̧ꝫ caput vtri humano ſanguīe plęno
includetᷣ. Sed q̇ſnā eſt ille clam vdē purpuratꝰ ⁊ capite dya-
demate cictꝰ q̇ totꝰ ex euiſcerato piſce anulū reddit? Mer. Po
licrates ſamiorꝫ tyrānꝰ q̇ ſupra cūctos mortales ſe putat eē fę
licē. ⁊ qua deceptꝰ opinione mox ⁊ q̧ꝫ primū ſe cognoſcet Nā
per meandrū ſeruū hoſti tradetᷣ cruciq̧ꝫ affigetᷣ. Et huiōi ſane
ludos abſq̧ꝫ intercapedīe dat cloto nrā mortalibꝫ. Cha. O ge
nerosa cloto vt trūcas trūca hoꝝ ceruices ⁊ crucifige vt diſcāt

moꝛtales quo magiſ extolluntur. eo maioꝛi caſu ſeruituros. o capita ridicula. ⁊ tum vel maxime cū eos niſi nudos cymbā ingredi nō ꝑmiſero. ſed veſtē tyrāni. ſtatim aureā humi dimittere iuſſero Mer. Qui mare nauigāt ꝗ bella gerunt qui iura dicūt ꝗ agros colūt. ꝗ cū fenoꝛe mutuāt. ꝗ quoqꝫ mendicant eos niſi nudos nō admittes. Cha. Nudos immo oīm rex nudiſſimos. Nūc ſane video vitā moꝛtaliū turbinibꝰ varijs. varijſqꝫ erroꝛibꝰ plenā eſſe ac refertā. eoꝛumqꝫ vꝛbes apum aluearibꝰ ſimiles in quibꝰ ſinguli ſuū habēt aculeū. quo ceu veſpe proximū quēqꝫ ſtimulāt ſic quēuis feriūt humilioꝛē. Turba vero ꝗ circa illos volitat. ꝗ ſunt: Mer. Spes. metus. egritudo. leticia. odiū. auaricia. inuidia ac reliꝗ aīoꝛuꝫ affectꝰ quibꝰ deeſt ignoꝛātia pax ⁊ deſidia. Spes tamē ⁊ metꝰ ꝑoꝛes ſibi vendicāt ꝑtes. Nā animi affectꝰ nūc eleuādo nūc deꝓmēdo cecū illudūt hoīm genꝰ. ac apud inferos cernit tantalꝰ ab vnda illudi. ꝙ ſi intuitū acriꝰ figes videbis parcas ſua cuiqꝫ ſtamina trahere ac tenuiſſima ceu aranee fila ſupꝛa ſingulos de celo deſcēdere Charon. Uideo probe ꝗꝫ plura tenuia fila lōgeqꝫ perflexa tum vni tum alteri deſcendere ſuꝑ caput. Mercurius. Fatoꝛum lege eſt illa filarū implicitas vt vnius oꝛtꝰ ſit alterius interitus. ⁊ hic illius illic huius fiant heredes. ⁊ cui anguſta exiſtit ſeges. is locupletis cōſequat bona. ⁊ alius iteꝫ veluti folia ꝗ vento mouent. Nā alia humi ſtatim decidunt. alia ſurſum ventoꝝ vi eleuātur ⁊ ad terrā itē decidūt. Sic homīes ꝗ in ſublime tollūtur cū filū pondus neꝗt ꝑferre ingēti ſonitu humi decidunt. Sed ꝗ ab humo parū erigitur cuꝫ cadit ſine ſtrepitu cadit eiuſqꝫ caſus vix ab ipis auditur vicinis quippe omnes pendent tenuiſſimo filio. Charon Ridicula ꝓrſus hec ſunt ⁊ inſanie plena. Mer. Quāuis merito ſint ridicula iureqꝫ ſpnenda ꝟbis tamē exꝓmi nō poſſet ꝗꝫto ſtudio iſta exꝗrunt. que duꝫ ſequunt moꝛs vt vides eos intercipit. cuiꝰ miniſtri febꝛis pthiſis. laterū doloꝛ gladij aconita. iudices tyranni ⁊ alij longe plures moꝛbi accedes ꝯtinuo circūueniūt Uerū cū in hos incidūt caſus. tūc frequēs illud emittūt. heu heu o mi heu Quod ſi ab initio couſiderarent. ꝗꝫ breui ſpacio e vita decedūt. huiōi rebꝰ humi relictis viuerent prudentius ac minoꝛe cum doloꝛe moꝛtem obirent. ſed quia putāt ab hio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

rebus nunq̃ poſſe auelli cū mortis miniſtri eos vocāt egerri
me ferūt: nō ſecus atq; is q̄ domū edificare feſtinat. deīn mor-
te p̄uentus illā nō plene ſtructā relinq̄t heredi potiūdā. Alius
itē geſtiēs q̄ ſibi natus ē fili⁹ amicos ad cōuiuiū vocat. illi pa
tris nomē imponēs. q̄ ſi ſciret eūdē in extrema miſeria moritu
rū. nūq̃ ſano iudicio de tali nato letaret᷑. at ſpe ducit᷑ q̄ in virū
euadet. ⁊ victor ex olympia patherā domū in p̄miū reporta-
bit. Et cū vicinū fun⁹ nati videat efferre nō cōſiderat q̄ eodē
et ipſe pēdeat filo Alij de agroꝝ finib⁹ litigāt. alij peculio vigi
lāt. itē alij s iſeruiūt negocijs quorū vt vides p̄us pleroſq; iter
cipit mors q̄ ſuoꝝ ꝯpotes fiāt votoꝝ. Cha. Hec oīa cerno et
ſimul aīo ꝑto q̄d dulce ſit illis ī vita. ⁊ q̄ cū decedūt eaten⁹ in-
dignant᷑ Qđ ſi q̄s eos q̄ bti eē apparēt acriter īſpexerit reperiet
amaritudīs plurimū: dulcedīs ꝟo aut nihil aut paꝝ illis ineē
Nā met⁹. odia. ire. adulatōis. īſidie. ac reliq̄ aīoꝝ ꝑturbatōes
in illis hn̄t impiū. p̄terea luct⁹. morbi. dolores. abūde dn̄ant᷑.
ſed vt ſummati dicā cui rei mortaliū vitā aſſimilē Vidiſti in
aq̄s āpullas ex repētinis ībrib⁹ gn̄ari iflatōes dico ex q̄b⁹ ſpu
mula q̄dā gn̄at᷑. Paruꝫ igit᷑ nōnulle in ipo ortu deſtruunt᷑. alie
paulo durāt diuti⁹. alie cū maiorē in modē excreuerint ad po
ſtremū ⁊ ipſe diſrūpunt᷑ Nec vt apparet alia ē mortaliuꝫ vita
oēs eñ vitali ſpū īſpirati alij citi⁹. alij tardi⁹ e vita decedūt.
nōnulli ſilr ac eē q̄q; deſinūt Itaq; nature cōſtitutū ē lege vt v-
nus oēs q̄cūq; ille ſit exit⁹ habeat. Mer. Nō min⁹ appoſitā o
charō ad hoīꝫ vitā vſus es ſilitudie q̄ homer⁹ q̄ arboꝝ folijs
mortale cōpat gen⁹ Cha. Eoꝝ vita cū tā breuis īfirma ac fra
gilis ſit cur tā āpuloſi de p̄ncipatu glā hōre. diuitijs ſe inuicē
iactāt. p hiſq; litigāt cōtendūt at acriter decertāt q̄ oīa ī morte
deſerūt humi. ⁊ vnū ꝓūta rat aſſem. p portorio ferētes. ad nos
veniūt. Veꝝ cū in excelſo ſum⁹ loco. vn̄ exaudiri poſſum⁹ cur
nō maiori quodā clamore illos admonem⁹ vt ſe ab iſanis ab
ſtineāt laborib⁹ ac modeſte ⁊ q̄ete viuāt aīo. mortē p̄ oculis ſp̄
habētes Si tibi videt᷑ ego ipſe alta voce clamabo. illiſq; dicā
Heu ſtulti heu īſipiētes q̄d circa iania. tāti aīmi q̄etudie deli-
ratis ⁊ ad res flocci faciēdas. cur eſtis ſolliciti q̄eſcite iā nec ve
litis iſanire vlteri⁹ Nā vita hoīm breuis ē. ⁊ ceu vmbra velo
citer trāſit. Et q̄ in vita ſunt eoꝝ ꝑmanet nihil neq; ꝟo moueſ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

verũ humanoꝝ ſecũ q̄ppiā defert ſed hum̄ dimittit domos a/
gros auꝝ ⁊ cętera fortune bona q̄ de euo in euũ vno tp̄is pun
cto dn̄os mutant ac poſſeſſores ac q̄ſqꝫ nudꝰ ad nos ꝓficiſcit̄.
Si tales audiāt admonitōes. nōne putas illis ꝓfuturũ. ⁊ ad
reliquũ vitę tp̄s eos fore prudētiores. Mer. O fortunate cha
ron. ad hāc acuto opus erit cerebro. Naꝫ erroribꝰ ⁊ ignorātia
artius aures habēt occluſas q̄ȝ vlyxes pice ſuis obturauerit
comitibꝰ ne audirēt ſyrenũ cātiones. Quippe qđ apud vos in
feros p̄t letheus. id apud hos ignorātia facit. Sunt vero plę/
riqꝫ ſed hi q̄dem pauci q̄ picē auribꝰ nō recipiūt ſꝫ ꝟitati acq̄e
ſcūt. Hi acutis oculis hęc caduca intuētes ea vt rō approbat
et dictat floccifaciūt ac ꝓ nullo habēt. Cha. Hos igit̄ admone
amus Mer. Superuacuũ eēt que quis tenet ea illum ip̄m ad
moneri. Nā vt vides iſti hęc caduca ridēt ab illiſqꝫ ſe abdicāt
de vitę curriculo ſolũ cōſulētes hāc ob rē vulgo ꝓ inſanis re/
putātur. Cha. Egregiꝰ ſane eſt. q̄ſquis tandē ille vir ſit Mer.
Immo egregiſſimꝰ ſꝫ p̄ter Solonē his tp̄ibꝰ nemo: vl̄ admo
dũ pauci. verũ. iā abeamus. Cha. Sed nūc q̄ſo quiſnā ille eſt
qui bis tincta murice purpurea veſte redimitus ⁊ auro. ingē
tem lrātorum gregē ſecũ tacitus cũ murmure vehit. Mer. Il
lũ crede. mortales aiunt magni europę regis inſignem ſigilli/
ferũ eſſe. qui graue iugum ⁊ ſuis viribus impar. reruꝫ regi cō
ſulendarũ oīm fruſtra ꝓprio conatur ſubmittere collo. Charō
Heu miſerum illum qui pęnas acherontis nigri vincere cuꝫ
proprio viuus infando ſcelere certat. Sed mihi iam fas eſt il
lorum conditionem ſcrutari quos veluti vmbras ſilentes vi
uo in lumine cerno. hoc illud properanter age. Mercurius.
Ubi nam cernis? Charon. Illic ex obliquo fige intuitũ. Mer
curius. Habeo. curiales ſunt. qua pro re longiore opus eſſet
ſermone q̄ȝ dudum. Charon. q̄ȝ ob rem. Mercurius. Ea pro
pter q̄ ſimulata virtus maiori indiget definitione q̄ȝ occulta
tum ſcelus. Charon. Neſcio hercule quid ſibi vult hic obſcu
rus ſermo. Mercurius. Rem omnem ſi libet ſerioſe audies et
vitam ⁊ mores eorum cognoſces. ⁊ qualis illorum futurus e
vita erit fortunatus exitus. Charon. Aures arrigo. Mercu/
rius. Hi ambitioſi deorum vera religione ſpreta primum ſu
is perdite. Demum aliis opibus improbe cōſumptis partaꝫ

alieno labore gratiam vndiqꝫ ſibi vendicāt. Altos ceca ſtoli-
ditate contemnūt. medios. ſacrilegos temeritate aſpnantur. ⁊
humiles ſuo admodū ſtudioſo faſtu deꝑmūt. ⁊ ſi minimis vix
ſufficiāt ꝙ tamē magna impudēter audent hi dolis. atqꝫ quo
dam cōficto. veluti vulpecularꝝ more humilis cōditōis. ⁊ im
minētis ruine immemores ad publicū erariū miniſtrandū. cu
ius rei cōtagioſe inexꝑti. impares cōſcēderūt. Cha. Quid tuꝫ
Mer. Sile ſi potis es. Cha. poſſum equidē. Mer. Hi cū om
nibꝫ vulpinā ſimulantes amiciciā mutuo letaliter emulantur
odio. ſuis tegnis ⁊ fraudibus incautas ſibi inſidias parant.
et proprijs tandem exigentibus culpis curialium quotidia-
no more proditoris fores poſtridie vltro tondent. ⁊ cruentis
cerebri faucibus ſeſe ſemineces deglutiendos dabunt. Cha-
ron. Ha ha ꝙ magnum riſum ſuo caſu ꝑcipiti noſtris ſtigis
curiales dabunt. Mer. Sic eſt oīm ipſorum curialium impi
orum vſus. Charon. Unum abs te ſcire velim quod cū oſtē
deris ſatiſfactum mihi eſſe accumulate dicam. Mercurius.
Quid illud. Charon. Quid nam eſt illud quod appellant ca-
dauerū apothecas. Mercurius Apothecas appellant monu
menta tumbas pariter ⁊ ſepulchra quippe aggeres illi vbi cer
nis ſtatuas ac pyramides in ſuburbijs ſtructas ſunt mortu-
orum hoſpitia ⁊ cadauerum horrea ſiue palacia Charon Ad
quid illa coronāt ſaxa eaqꝫ vngēto liniūt. ⁊ ante tumulum pi
ras ſtatuentes cenas adolent ſumptuoſas vinum effundēdo
ac mellicratum. Mer. Mortuorum grā his rebus inſeruiūt.
ſed quid hec illis proſint nō video. niſi fortaſſe putēt vmbras
nidorem victime ac fumum libare ⁊ de fouea bibere mellicra
tum. Charon. Illos bibere aut manducare aut viuentiū offi
cia agere quorū capita ſunt ſicca ac per arida eſſet extrema de
mentia putare cum ſepultus a ſepulchro differat nihil. ⁊ om-
nes pari gradu apud inferos habeātur Sane pirrus ⁊ vlixes
agamennon ⁊ terſites ayax preterea ⁊ achilles teſte cadauere
magis ſunt aridi ꝙ in pratis fenū eſtatis tpe medio. Mercu.
Homerus ꝑfecto magis tibi notus ꝙ putarā. At ꝑſpicis qđ
apud ſigeū apparet. illud eſt achillis ſepulchrū. e cōſpectu ꝓo
alterū ē ayacis apud rethū Cha. Parua qdem illa ſunt. ceterū
ex quo cepiſti oſtēde mihi vrbes eas quas audio lōge īſignes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Niniuen ſardinapolim. vrbē Babyloniā micenas. cleonas
et ipm ylion homeri poemate ɔmendatū. Equidē memini to
to illius belli decennio animas heroū trāſuexiſſe eo ꝙ frequēs
ſentinā ſiccare nedū quieſcere nō fuit ociū. Mercurius Nini
ue omnino periit nec eius vlla extāt veſtigia Babylon ea eſt
quā cernis turribꝫ ornatam ac ingenti murorū ambitu muni
tam. Ea quonā extiterit loco paulo poſt ambigetur. Jlion ia
cet inſigne crematū. de quo probe dici poteſt illę quondā fuere
fęlices nūc penitus ſolo equatę. Quippe o Charon vrbes ceu
homines vnus ⁊ idem exitus habet. Charon. O laudes ⁊ vo
ce homeri ſacrum ylion a bene ſtructę fabreqꝫ factę cleonę. Cę
terum quos cerno bellantes quę nā ſunt aut quid mutuis ſe
vulneribus interimūt. Mer. Argiui ⁊ lacedemonii qui de a
grorum terminis nūc viribus decertant. Et quem cernis exa
nimatum dux eſt exercitus. Otrides. cuius nouum aſcribi-
tur tropheum Charon. Stulti vltro ſunt citroqꝫ pariter ſtul
ti. Nam ſtulti ignorant ꝙ ſi vniuerſo potiantur peloponeſſo.
vix vnius pedis locum cum ad nos venient accipient ab eaco
et alii aliquando aderunt cultores qui illud tropheuz aratro
funditus euertent. Mercurius. Jſta ſic futura ſunt. ſed deſcē
damus iam ac montibus ſuo loco repoſitis. tu quidem naui
culam. ego vero ad iuſſa iouis exequenda abeamus. quibus
exactiſqꝫ primum veniam ad te. ⁊ vita functos afferaz. Cha
ron. Feciſti probe o mercuri. ſane pro hoc tuo in me obſequio
tibi ſum perpetuo obnoxius. Nam digito vt aiunt oſtendiſti
reges. lateres aureos. pugnas tumbas pariterqꝫ hęc catum-
bas ac reliquos mortalium actus. qui poſtremo cuz ad me de
ueniant omnes. ante obitum tamen verbum de Charone fa-
ciunt nullum.

Luciani dialogus ꝙ inſcribitur maior Charon latinus
per Phyniciū denuo factus ad reuerēdiſſimuz patrem dūm
Joannem Cardinalē epiſcopū Morinēſem finit fęliciter.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 54